

Ejendomsskatterne, var endnu tilbage —, og at der med Hensyn til Regeringens Kronepolitik var udsendt en offentlig Meddelelse (se Side 101), som de Konservative havde taget til Efterretning, idet de ganske vist tilføjede, at de havde ønsket at blive staaende ved en anden Kurs end den, der var valgt.

I Anledning af Statsministerens sidste Bemærkning gjorde Ordføreren for Forespørgerne (*Christmas Møller*) opmærksom paa, at de Konservative i sin Tid havde protesteret mod den Passus i Regeringens Erklæring om Kronekursen, at Kursen ikke kunde opretholdes, og havde hævdet, at Nedgangen i Kronekursen alene skyldtes de mellem Venstre og Regeringen truffne Aftaler. Udsigten til Lockout havde ikke ført Kronen til Fald, tværtimod, men Faldet var begyndt ved Meddelelsen om de fortrolige Forhandlinger mellem Venstre og Regeringen, som paabegyndtes den 26. Januar; »saa begyndte der at komme Panik, saa suspenderede man Noteringen Lørdag den 28. Januar og Mandag den 30. Januar, og saa satte man Tirsdag den 31. Januar en Sterlingkurs af 22½.«

Statsministeren fastholdt Rigtigheden af Regeringens Erklæring. »Der skete et Paniktilløb efter fremmed Valuta, som nødvendiggjorde, at de, der havde med denne Sag at gøre, maatte foretage de tekniske Foranstaltninger, der betød en Sænkning i Kroneværdien, og hvor længe dette skulde have fortsat sig, var ingen vidende om; det er klart, at de Forhandlinger, der førtes, bl. a. drejede sig om, hvad man burde og kunde gøre, og Forhandlingerne resulterede altsaa i, at man satte 22½ som Maalet for det, der skulde holdes.«

3. Den 16. Februar 1933 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 3082) følgende Forespørgsel til *Ministeren for offentlige Arbejder* af *Oluf Pedersen* og *Hans Hansen (Rørby)*:

»Har Statsbanerne overtaget Bilruiter, og i bekræftende Fald: i hvilket Omfang og med hvilken Lovhjemmel?«

Forespørgselen foretoges ¹⁴/₃ (F. Sp. 3795).

Forespørgselen blev stillet — oplyste *Ordføreren for Forespørgerne (Oluf Pedersen)* — for at skaffe Klarhed over Rigsdagens Stilling til Betimeligheden af, at Statsbanedriften, der for Tiden gav Underskud, blev udvidet gennem Statsbanernes Overtagelse af en Række Bilruiter, hvilken Udvidelse Talerens Parti var Modstander af, som Partiet overhovedet modsatte sig, at Staten drev Erhvervsvirksomhed. Viste det sig, at der ikke i Rigsdagen var Flertal for en saadan Over-